

N:o 26.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 Mars 1882, kl. 3 e. m.

Lag-Utskottets Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande Utskottets Utlåtande N:o 7, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till Förordning angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt.

Vid slutlig behandling af Lag-Utskottets Utlåtande N:o 7, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till Förordning angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt, hafva Kamrarne stannat uti skiljaktiga beslut, i det Första Kammaren godkänt Utskottets uti nämnda utlåtande gjorda hemställan om bifall till propositionen, men Andra Kammaren — sedan Utskottet, efter från Kammaren erhållen återremiss af samma utlåtande, uti Memorial N:o 17, på grund af Första Kammarens hufvudsakliga beslut, anhållit, att äfven Andra Kammaren måtte fatta beslut i hufvudsaken — antagit ett särskildt författningsförslag; innefattande Kamrarnes särskilda beslut följande olika lydelse å nu ifrågavarande förslag till förordning:

Första Kammarens:

Förordning angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt.

Med upphäfvande af hvad allmän lag innehåller mot denna förordning stridande, stadgas som följer:

Andra Kammarens:

Förordning angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt.

Med upphäfvande af hvad allmän lag innehåller mot denna förordning stridande, stadgas som följer:

Kommer i tvistemål, som är instämndt till underrätt, käranden tillstädes å den till sakens företagande först utsatta dag och visar, att svaranden i laga tid fått stämning, men är svaranden borta utan att framte laga förfall, och varder ej saken afdömd efter ty i 12 kap. 3 § Rättegångsbalken sägs, böte svaranden fem kronor eller mera, högst tvåhundra kronor. *Uteblifver svaranden utan anmaldt laga förfall å dag, till hvilken saken blifvit uppskjuten, och vållas af svarandens uteblifvande ytterligare uppskof, böte, som nyss är sagdt, der ej särskildt vite är af Rätten satt.*

Har någon blifvit fäld till böter enligt denna förordning, skola böterna genast uttagas, utan hinder deraf att det beslut, hvarigenom de blifvit ådömda, ej vunnit laga kraft. Visar svaranden innan sakens slut, att han haft förfall och ej kunnat Rätten det kungöra, gånge böterna åter.

Då, i fall förordningens tillämplighet inskränktes till första rättegångstillfället, och föreskriften om de enligt förordningen ådömda böters omedelbara uttagande uteslötes, förordningens ändamål att genom mera verkande påföljder, än nu äro för handen, förmå svarandeparter i tvistemål till inställelse, enligt Utskottets uppfattning skulle i så väsentlig mån förfelas, att förordningen förlorade sin betydelse, har Utskottet ansett sig icke kunna tillstyrka, att de uti Kongl. Maj:ts proposition upptagna bestämmelser uti dessa hänseenden ur lagförslaget uteslutas.

Någon berättigad tvekan om grunderna för böternas förvandling och fördelning torde icke kunna uppstå. Förordningen måste nemligen anses såsom ett supplement till gällande Rättegångsbalk, och de enligt förordningen ådömda böter följaktligen fördelas och förvandlas efter de grunder, som angifvas i 32 kap. 2 § Rättegångsbalken i dess nuvarande lydelse med dithörande författningar, jemte 8 § i förordningen om nya

Kommer i tvistemål, som är instämndt till underrätt, käranden tillstädes å den till sakens företagande utsatta dag och visar, att svaranden i laga tid fått stämning, men är svaranden borta utan att framte laga förfall, och varder ej saken afdömd, efter ty i 12 kap. 3 § Rättegångsbalken sägs, böte svaranden fem kronor eller mera, högst tjugufem kronor.

Angående fördelning och förvandling af böter, hvarom i denna förordning stadgas, gälle hvad, beträffande böter, som enligt Rättegångsbalken ådömas, är föreskrifvet.

Strafflagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 16 Februari 1864. Utskottet har således ansett särskilda föreskrifter härutinnan icke böra uti förordningen upptagas.

Genom den redaktionsjemkning, Utskottet uti början af förordningen föreslår, finner Utskottet tydligen utmärkt, att bötespåföljden icke kan afse uteblifvande å den rättegångsdag, å hvilken stämningen är stäld, om nemligen den dagen icke sammanfaller med den, å hvilken saken första gången efter instämningen till handläggning uppropas, utan endast uteblifvande å den dag, då sådant upprop sker.

Medium mellan de särskilda af Kamrarne antagna högsta bötesbeloppen 25 och 200 kronor utgör visserligen 112 kronor 50 öre; men lärer lämpligen kunna i jemnadt tal bestämmas till ett hundra kronor.

Med anledning af hvad Utskottet sålunda andragit, får Utskottet, i sammanjemkningsändamål, hemställa,

att Riksdagen, med förklarande, att Kongl. Maj:ts förevarande proposition icke kan antagas i oförändradt skick, ville för sin del besluta följande

Förordning angående böter för svarandeparts uteblifvande från underrätt.

Med upphäfvande af hvad allmän lag innehåller mot denna förordning stridande, stadgas som följer:

Kommer i tvistemål, som är instämndt till underrätt, käranden tillstådes å *den dag, saken första gången förekommer till handläggning*, och visar, att svaranden i laga tid fått stämning, men är svaranden borta utan att framte laga förfall, och varder ej saken af dömd efter ty i 12 kap. 3 § Rättegångsbalken sägs, böte svaranden fem kronor eller mera, *högst ett hundra kronor*. Uteblifver svaranden utan anmäldt laga förfall å dag, till hvilken saken blifvit uppskjuten, och vållas af svarandens uteblifvande ytterligare uppskof, böte, som nyss är sagdt, der ej särskildt vite är af Rätten satt.

Har någon blifvit fäld till böter enligt denna förordning, skola böterna genast uttagas, utan hinder deraf att det beslut, hvarigenom de blifvit ådömda, ej vunnit laga kraft. Visar svaranden innan sakens

slut, att han haft förfall och ej kunnat Rätten det kungöra, gånge böterna åter.

Stockholm den 13 Mars 1882.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservation:

af Herr *Magnus Jonsson*, hvilken ansett, att det af Utskottet i sammanjemkningsändamål framlagda förslaget bort omfatta allenast första punkten af den utaf Kongl. Maj:t föreslagna förordningen.
